

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Θεσσαλονίκη, 31/05/16

Αριθμός απόφασης: 575

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2310554268
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- γ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
- ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
- στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του

Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β' 165/19-1-2015) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1035074 ΕΞ2016/3-3-2016 (ΦΕΚ Β' 748/21-3-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ «.....», που εδρεύει στην «.....» και εκπροσωπείται νόμιμα, κατά της υπ' αριθμ.πρωτ. «.....» αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....».

4. Την υπ' αριθμ.πρωτ. «.....» αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....», η οποία κοινοποιήθηκε νομίμως στην προσφεύγουσα και της οποίας ζητείται η ακύρωση.

5. Τις από «.....» απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από «.....» εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης

Με την υπ' αριθμ. «.....» απόφαση επιβολής προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ΚΒΣ, ύψους 4.167.886,81€, για τη χρήση 2004, για λήψη και καταχώρηση στα βιβλία της επιχείρησης δεκατεσσάρων (14) εικονικών ως προς την συναλλαγή φορολογικών στοιχείων, με προσδιορισθείσα μερικώς εικονική αξίας 1.000.000,00€. Στη συνέχεια με την υπ' αριθμ. «.....» πράξη επιβολής προστίμου του αρ 6 του Ν 2523/97 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 540.000,00€, για τη χρήση 2004, για διενέργεια έκπτωσης φόρου εισροών, ύψους 180.000,00 €, ως λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων. Στις 8/9/2011 επήλθε διοικητική επίλυση της διαφοράς α)κατόπιν της υπ.αρ. «.....» πράξης διοικητικής επίλυσης, με την οποία

το ανωτέρω πρόστιμο της υπ.αρ. «.....» απόφασης επιβολής προστίμου ΚΒΣ περιορίστηκε στο 1/5, δηλαδή στο ποσό των 833.565,35€, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν 3610/2007, β) της υπ.αρ. «.....» πράξης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, με την οποία το ανωτέρω πρόστιμο της υπ' αριθμ. «.....» πράξης επιβολής προστίμου του αρ 6 του Ν 2523/97 περιορίστηκε στο 1/5, ήτοι στο ποσό των 108.000,00 €, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν 3610/2007.

Στις 30/10/2012 υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα η υπ.αρ. «.....» αίτηση ανάκλησης της ως άνω διοικητικής επίλυσης διαφοράς, αμφισβητώντας το ύψος του προστίμου ΚΒΣ και ισχυριζόμενη ότι οι διατάξεις του αρ 4 του Ν3610/2007 δεν ίσχυαν από 1/9/2011, ημερομηνία εφαρμογής του Ν 4002/2011, ζητώντας έτσι τον περιορισμό του προστίμου. Επί της ως άνω αίτησης η Δ.Ο.Υ. «.....» απάντησε αρνητικά με το υπ.αρ.πρωτ. «.....» έγγραφό της, με το οποίο απέρριψε την εν λόγω αίτηση. Κατά της ως άνω αρνητικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. «.....» η προσφεύγουσα άσκησε την από 29-11-2012 προσφυγή της στο Διοικητικό Εφετείο «.....», επί της οποίας εκδόθηκε η υπ.αρ. «.....» απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η εν οικεία προσφυγή της προσφεύγουσας ως απαράδεκτη λόγω μη νομιμοποίησης του πληρεξούσιου δικηγόρου. Με την υπ.αρ.πρωτ. «.....» αίτησή της η προσφεύγουσα ζήτησε εκ νέου την ανάκληση των ως άνω πράξεων και δη της υπ.αρ. «.....» απόφασης επιβολής προστίμου ΚΒΣ και της υπ' αριθμ. «.....» πράξης επιβολής προστίμου του αρ 6 του Ν 2523/97 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....», και των σχετικών πράξεων διοικητικής επίλυσης, προσκομίζοντας και την υπ.αρ. «.....-1-2015» απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων «.....». Την ως άνω αίτηση, η Δ.Ο.Υ. «.....» την απέρριψε με την υπ.αρ.πρωτ. «.....» απάντησή της.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της υπ.αριθμ.πρωτ. «.....» αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» προβάλλοντας τον παρακάτω λόγο :

- Ότι η απόρριψη της αρχικής αίτησης ανάκλησης με βάση το άρθρο 75 ΚΦΕ είναι μη νόμιμη και αντίκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας,
- Ότι δεν ελήφθη υπόψη η υπ.αρ. «.....-1-2015» απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων «.....», με την οποία οι εκεί αναφερόμενοι εκδότες εικονικών στοιχείων αθωώθηκαν για τις αποδιδόμενες πράξεις

Επί της από «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων αυτής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο **63 του ν. 4174/2013**:«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. ...6. Αν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας πράξης προσδιορισμού φόρου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού. Η φορολογική αρχή, της οποίας η πράξη ακυρώνεται για τυπικές πλημμέλειες, εκδίδει νέα πράξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.».

Επειδή, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο **1§1 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013**:«Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1/1/2014 και εφεξής σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 του Ν. 4174/2013) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων με αίτημα επανεξέτασης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας. Η ενδικοφανής προσφυγή κατατίθεται στην αρμόδια φορολογική αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη.».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η επανεξέταση των πράξεων της διοίκησης στο στάδιο της ενδικοφανούς προσφυγής καταλαμβάνει μόνο τις περιπτώσεις αμφισβήτησης εκτελεστών ατομικών διοικητικών πράξεων ή παραλείψεων εκ των οποίων δημιουργούνται διοικητικές διαφορές ουσίας.

Επειδή, περαιτέρω, η εκτελεστικότητα της διοικητικής πράξης συνίσταται στο ότι η συμπεριφορά που καθορίζει (ενέργεια ή παράλειψη), και γενικότερα η ρύθμιση την οποία θεσπίζει, είναι υποχρεωτική από την έκδοσή της (ΣΕ 1717/1988), χωρίς άλλο, δηλαδή χωρίς να χρειάζεται άλλη διαδικασία και ειδικότερα προηγούμενη δικαστική απόφαση, εκτός εάν σαφώς προκύπτει ότι είναι δυνητική. (Επ. Π. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, ενδέκατη έκδοση, σελ.120, αριθ. 104). Συνεπώς, πράξεις με τις οποίες δηλώνεται εμμονή της Διοίκησης σε προγενέστερη διοικητική πράξη, **χωρίς νέα ουσιαστική έρευνα**, με τις οποίες η Διοίκηση απλώς εμμένει στην αρχική πράξη, ήτοι πράξεις βεβαιωτικές, στερούνται, σύμφωνα με τα παραπάνω, εκτελεστότητας και δεν προσβάλλονται παραδεκτώς με ενδικοφανή προσφυγή. Οι βεβαιωτικές πράξεις μπορεί να είναι

και σιωπηρές (βλ. Επ. Π. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, ενδέκατη έκδοση, σελ.500, αριθ. 482).

Επειδή εξάλλου, σύμφωνα με το **άρθρο 70 παρ 1 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας** «1. «Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς, εκτός από την περίπτωση της απόρριψης αυτής ως εκπρόθεσμης και τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 28 παρ. 3, 139Α και 277 παρ. 1 του παρόντος Κώδικα. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσίδικης απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησής της ανατρέχουν στο χρόνο άσκησης της πρώτης.»

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 28 παρ 1 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας** ορίζεται «1. Για τις πράξεις της Προδικασίας θεωρείται ότι υπάρχει η πληρεξουσιότητα, εφόσον είτε επακολουθήσει η νομιμοποίηση δικαστικού πληρεξουσίου είτε εμφανιστεί στο ακροατήριο ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπός του και δηλώνει ότι εγκρίνει τη διενέργειά τους.», ενώ σύμφωνα με την **παράγραφο 5** του ως άνω άρθρου ορίζεται ότι «5. Αν ο δικαστικός πληρεξούσιος του διαδίκου τελικώς δεν νομιμοποιηθεί, οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν από αυτόν είναι αυτοδικαίως άκυρες και το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται.»

Επειδή, σε κάθε περίπτωση η πρόβλεψη της διάταξης του **άρθρου 70 παρ 1 εδ 1 ΚΔΔ** για το απαράδεκτο της άσκησης δεύτερης προσφυγής, συνιστά διάταξη δημοσίας τάξεως εισάγουσα αρνητική διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και παράγει υποχρέωση για το Δικαστήριο, εφόσον διαπιστώσει τα σχετικά περιστατικά, να προβεί στην αυτεπάγγελτη κήρυξη του απαραδέκτου κατ'άρθρο 35 και 62 παρ 1 ΚΔΔ (Η άσκηση δεύτερης προσφυγής κατά τον ΚΔΔ, Θ.Γ. Ψυχογιός ΝΣΚ σελ 13)

Επειδή, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 70 παρ 1 ΚΔΔ, αλλά και σύμφωνα με την νομολογία και τη θεωρία, η απόρριψη της πρώτης προσφυγής ως απαράδεκτης λόγω μη νομιμοποίησης του υπογράφοντος αυτήν πληρεξουσίου, **δεν δικαιολογεί** την άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο διάδικο και επομένως η εκ μέρους του Δικαστηρίου διαπίστωση της συνδρομής του απαραδέκτου επιτάσσει σ'αυτό να απέχει από τη διερεύνηση της κατ'ουσία και κατά νόμο βασιμότητας της δεύτερης προσφυγής και την άμεση απόρριψη αυτής ως απαράδεκτης. (Θ.Γ. Ψυχογιός ΝΣΚ, ο.π., σελ 10, ΣτΕ 1532/1980, 1228/1979).

Επειδή κατ'άρθρο 5 παρ 1 και 2 του ΚΔΔ ορίζεται ότι «1. Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις άλλων διοικητικών δικαστηρίων, κατά το μέρος που αυτές αποτελούν Δεδικασμένο, σύμφωνα με όσα ορίζουν οι σχετικές διατάξεις. 2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται,

επίσης, από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν, έναντι όλων, καθώς και από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη.

Επειδή, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 990/2004 Ολομ., 1522/2010 επταμ., 2067/2011 επταμ. κ.ά.), από τον συνδυασμό των προμνησθεισών διατάξεων προκύπτει ότι η διαδικασία διοικητικής βεβαιώσεως της φορολογικής παραβάσεως, είναι **αυτοτελής** και διακεκριμένη σε σχέση με την αντίστοιχη ποινική διαδικασία. Η αυτοτέλεια των δύο διαδικασιών (ποινικής και διοικητικής) έχει την έννοια ότι το διοικητικό δικαστήριο, όταν αποφασίζει περί του αν τελέστηκε η διοικητική παράβαση, δεν δεσμεύεται από την τυχόν προηγηθείσα σχετική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, εκτός εάν πρόκειται για αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση, οπότε δεσμεύεται ως προς την ενοχή του δράστη (ΣτΕ 1741/2015), γεγονός που δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση, καθόσον η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου δεν είναι καταδικαστική και σε κάθε περίπτωση εκτιμάται ελεύθερα, ενώ η προσκομιζόμενη απόφαση δεν αποτελεί νέο στοιχείο που δικαιολογεί την ανάκληση ή τροποποίηση της ήδη προσβαλλόμενης με προσφυγή υπ.αρ. «.....» αρνητικής απάντησης της Διοίκησης και των προσβαλλόμενων με αυτήν πράξεων.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το **άρθρο 70 παρ 1 Ν 2238/1994** όπως ίσχυε, οριζόταν «1.Ο υπόχρεος, σε βάρος του οποίου εκδόθηκε το φύλλο ελέγχου, μπορεί, αν αμφισβητεί την ορθότητα του, να προτείνει τη διοικητική επίλυση της διαφοράς μεταξύ αυτού και του αρμόδιου προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.», ενώ στην **παράγραφο 6** του ως άνω άρθρου οριζόταν «6. Αν συμπέσουν οι απόψεις του υπόχρεου και: α) του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, όταν πρόκειται για πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση ή ελεύθεριο επάγγελμα, τα οποία τηρούν κατά περίπτωση βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, β) δύο (2) τουλάχιστον από τα μέλη της επιτροπής της προηγούμενης παραγράφου, όταν πρόκειται για φύλλα ελέγχου που αναφέρονται σε αυτή, συντάσσεται και υπογράφεται, από όλα τα μέρη που μετείχαν στη διαδικασία, πράξη επίλυσης της διαφοράς, με την αναγραφή της γνώμης τυχόν μειοψηφήσαντος μέλους της επιτροπής. Με την πράξη αυτή που είναι **αμετάκλητη** θεωρείται ότι η διαφορά επιλύθηκε ολικά ή μερικά, κατά περίπτωση, ανάλογα με το αποτέλεσμα που επήλθε από τη σύμπτωση των απόψεων των μερών ».

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 75 παρ 1 του Ν 2238/1994**, όπως ίσχυε, οριζόταν «1.Το φύλλο ελέγχου που οριστικοποιήθηκε επειδή δεν ασκήθηκε ένδικο μέσο, καθώς και αυτό που αφορά δήλωση η οποία κρίθηκε ειλικρινής, δύναται να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί, κατά περίπτωση, για έναν από τους λόγους που αναφέρονται πιο κάτω, **περιοριστικά**: α)Για ολική ή μερική έλλειψη φορολογικής υποχρέωσης. β) Αν ο φορολογούμενος δεν έλαβε γνώση αποδεδειγμένα του φύλλου ελέγχου. γ) Αν ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που έχει εκδώσει το φύλλο ελέγχου δεν είχε αρμοδιότητα να επιληφθεί στη φορολογία. δ) Για λογιστικό λάθος.

ε) Για εσφαλμένο προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος και του φόρου που αναλογεί σε αυτό».

Επειδή, σύμφωνα με το υπ.αρ. «.....» έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών, σχετικά με την ακύρωση ή τροποποίηση φύλλου ελέγχου που οριστικοποιήθηκε με διοικητική επίλυση της διαφοράς, η διοικητική επίλυση της διαφοράς **αποκλείει** κάθε περαιτέρω αμφισβήτηση ή ανατροπή της στις αρμόδιες φορολογικές αρχές, ώστε να καθίσταται αδύνατη ακόμα και η εφαρμογή του άρθρου 75 ΚΦΕ, έστω και αν είναι πρόδηλη η τυχόν έλλειψη φορολογικής υποχρέωσης του συμβιβασθέντος φορολογούμενου.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, με την υπ' αριθμ. «.....» απόφαση επιβολής προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ΚΒΣ, ύψους 4.167.886,81€, για τη χρήση 2004, ενώ στη συνέχεια με την υπ' αριθμ. «.....» πράξη επιβολής προστίμου του αρ 6 του Ν 2523/97 του ίδιου ως άνω Προϊσταμένου επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 540.000,00€. Στις 8/9/2011 επήλθε διοικητική επίλυση της διαφοράς κατόπιν των υπ.αρ. «.....» και «.....» πράξεων διοικητικής επίλυσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν 3610/2007. Στις 30/10/2012 υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα η υπ.αρ. «.....» αίτηση ανάκλησης της ως άνω διοικητικής επίλυσης διαφοράς, επί της οποίας η Δ.Ο.Υ. «.....» απάντησε αρνητικά με το υπ.αρ.πρωτ. «.....» έγγραφό της, με το οποίο απέρριψε την εν λόγω αίτηση. Κατά της ως άνω αρνητικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. «.....» η προσφεύγουσα άσκησε την από 29-11-2012 προσφυγή της στο Διοικητικό Εφετείο «.....», επί της οποίας εκδόθηκε η υπ.αρ. «.....» απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η εν λόγω προσφυγή της προσφεύγουσας ως απαράδεκτη λόγω μη νομιμοποίησης του πληρεξούσιου δικηγόρου.

Επειδή, η προσφεύγουσα με την υπ.αρ.πρωτ. «.....» αίτησή της ζήτησε **εκ νέου** την ανάκληση των ως άνω πράξεων και δη της υπ.αρ. «.....» απόφασης επιβολής προστίμου ΚΒΣ και της υπ' αριθμ. «.....» πράξης επιβολής προστίμου του αρ 6 του Ν 2523/97 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» και των σχετικών πράξεων διοικητικής επίλυσης αυτών, προσκομίζοντας και την υπ.αρ. «.....-1-2015» απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων «.....», επί της οποίας η ως άνω Δ.Ο.Υ. «.....» την απέρριψε εκ νέου με την υπ.αρ.πρωτ. «.....» απάντησή της, κατά της οποίας η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, η προσβαλλόμενη υπ.αρ.πρωτ. «.....» αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» επί της υπ' αριθμ. «.....» αίτησης της προσφεύγουσας αποτελεί, κατά τα ανωτέρω παρατιθέμενα, σιωπηρή βεβαιωτική πράξη της Διοίκησης η οποία απορρίπτει το αίτημα, χωρίς νέα έρευνα της υπόθεσης, και εμμένει στις αρχικές απόψεις που διατυπώθηκαν στο υπ.αρ. «.....» έγγραφό της, ως εκ τούτου, προσβάλλεται απαραδέκτως με ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τα ανωτέρω, είναι απαράδεκτη η άσκηση δευτέρας προσφυγής (ή όπου προβλέπεται ενδικοφανούς προσφυγής) κατ'άρθρο 70 παρ 1 και 28 παρ 1, 3 και 5 ΚΔΔ, λόγω άσκησης της πρώτης προσφυγής από τον ίδιο διάδικο κατά των ίδιων πράξεων της Φορολογικής αρχής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής ως απαράδεκτης

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).